

BYSTERÁČEK

Návštěva CB Černošice

20. října jsme byli hosty v Černošicích

Na pozvání černošického sboru (kazatel Petr Grulich) jsme strávili neděli s

našimi bratry a sestrami ve sboru v Černošicích u Prahy. Bylo to velmi milé setkání. Byli jsme velmi srdečně přivítáni i s malou snídaní :-). Kazatel Tomáš C. posloužil slovem o setkání Ježíše s cizoložnou ženou. Hlas našeho pěveckého sboru překrásně naplnil moderní stavbu sboru. Veliký potlesk byl odměnou. Poté společný oběd a vycházka do přírody. Bůh nám dal krásný sluneční den. Je dobré občas vyjet z našich zdí a poznávat atmosféru jiného společenství, je to obohacující!

Pravidelné aktivity a mimořádné události

út - 18:30 biblická hodina ZMĚNA ČASU

čt - 19:00 zpěv

pá - 15:30 Royal Rangers

so - 18:00 K2 mládež - Domeček

Biblická hodina v Dobrušce:

13.11 a 27.11 biblická hodina v 19h Domeček

Biblická hodina v Čánci: 27.11.

Termíny staršovstva: 4.11.; 25.11.; 9.12.

16.11. koncert Watermelon Slim (americký bluesman)

1.12. tradiční adventní setkání seniorů Elada od 12:00

Modlitby

nemocní:

Melita; Miroslav

Patera; Pavel

Motyka;

iránské křesťany -

získání azylu;

pronásledování;

politická situace v

ČR; naše misie,

hospic

Narozeniny

Jindřiška Hejzlarová	03. 11.
Daniel Světlík	03. 11.
Dobromil Hejzlar	08. 11.
Jiří Vintera	09. 11.
Jana Ledecová	17. 11.
Daniela Hejzlarová	18. 11.
Michal Vašíček	26. 11.
Jiří Krsek	29. 11.

Od Josefa Kavky

V průběhu uplynulého roku jsem se zúčastnil v Eladě i jinde řady posledních rozloučení s lidmi, kteří zemřeli ve věku kolem devadesátky. Při těch příležitostech jsem si v duchu připomínal báseň-modlitbu pocházející od člověka, který délkou života patřil do téže kohorty, věkové skupiny, žil však již v letech 1475-1564; sochař, malíř, architekt, básník. Ano, byl to Michelangelo Buonarroti:

Hořký, Pane, je chléb stáří - a tvrdý!
Jak jsem si dříve připadal bohatý -
jak chudý jsem nyní a osamělý a tak bezmocný!
K čemu se ještě hodím na této zemi?
Bolesti mě sužují ve dne v noci,
líně se šinou hodiny mých bezesných nocí.
Jsem pouze stínem toho, jímž kdysi jsem býval.
Jsem druhým na obtíž.
Pane. Ty víš, kdy je míra dovršena!
Pomoz mi, abych byl trpělivý!
Ukaž mi svou tvář tím víc, oč více mi vše ostatní mizí!
Dej mi cit pro vanutí věčnosti, neboť jen v ní přestává čas.
V Tebe jsem, Pane, doufal,
nedopust', abych byl zahanben na věky! Amen..

Předchozí myšlenky jsou výpovědi autora o své situaci; je to pohled ZE VNITŘ, na své slabosti, bolesti a trápení, zejména v nemoci.

O létech stáří se mj. píše již i v poslední kapitole knihy Kazatel.

Co však může dělat okolí – rodina, příbuzní, přátelé, sousedi, známí, chtějí-li pomáhat starému člověku ke zmírňování jeho potíží? Co je mu příjemné, či naopak nepříjemné? – Na co jsou citliví? Tedy ptáme se, co působí na prožívání starého člověka ZVENČÍ.

O tom se hovoří v básni Esther Mary Walkerové, Žehnání ve stáří. Autorka žila v letech 1869 -1929 na Novém Zélandu. V básni odměňuje za ohleduplnost a laskavé chování lidí kolem starého člověka **požehnáním**, tedy přáním vrcholného dobra. Nemyslí tím však jen obecné pozdravení „Pán ti žehnej!“, ale citlivé konkrétní chování, pomáhání člověka člověku:

„Požehnání, co chápou
můj pomalý krok a chvějící se ruku.
Požehnání, co už vědí,
že moje uši jen s námahou rozeznávají slova.
Požehnání, kteří berou ohled
na můj zesláblý zrak a těžkopádného ducha.
Požehnání, kteří odvrátili zrak,
když jsem rozlil svůj čaj.
Požehnání, kteří se s úsměvem zastaví,
aby si chvilku se mnou pohovořili.
Požehnání, kteří nikdy neříkají:
„Ale to už jsi dnes dvakrát opakoval.“
Požehnání, kteří vidí ve mně bytost hodnou lásky a úcty,
a ne opuštěného starce.
Požehnání, kterým dochází,
že už nemám víc sil nést svůj kříž.
Požehnání, kteří mi svou láskou oslazují dny,
které mi ještě zůstávají na mé poslední cestě domů.“